

този пиластъръ е запазенъ входа въ църквата (F)—1 м. широкъ, съ едно стъпало (прагъ); отъ съборената частъ на стѣната сж запазени по пода контуритѣ ѝ съ единъ входъ (G) до олтарната частъ на църквата. Съборена е и източната стѣна на църквата; въ нея се познава полукръжглата линия на абсидата съ диаметръ 1,7 м.; до сѣверния край на абсидата е имало единъ тѣсенъ изходъ (0,6 м.) (C), вѣнъ отъ олтарната частъ, водящъ къмъ скалнитѣ стъпала, по които се слиза къмъ една правоъгълна, на вѣнъ напълно отворена, килийка (V) въ подножението на скалната стѣна.

Второто отдѣление (II) прѣдставлява нартикъ (4 м. широкъ, 5,5 м. дълбокъ и 2,5 м. високъ); въ това отдѣление се е влизало отъ вѣнъ чрѣзъ особенъ входъ (K) съ стъпала; задната частъ на нартика, на ширина 1,3 м., е била заградена съ особена дървена стѣна, отъ която сж запазени улуци и дупки (a, b); въ сѣверната тѣсна скална стѣна на тази частъ се намира единъ полукръгълъ пизюлъ.

Третото отдѣление (III) (1,65 м. широко и 3 м. дълбоко), е било отдѣлено отъ нартика чрѣзъ една скална стѣна (0,6 м. дебела), която е почти напълно съборена, както и източната му стѣна; въ двѣтѣ стѣни се познаватъ контуритѣ на два входа (H и R); задната половина на тази частъ е била отдѣлена съ дървена стѣна.

Южното отдѣление има видъ на една полукръгла килийка съ диаметръ 1,55 м., която е съ пода 0,9 м. надъ нивото на прѣдидущитѣ части.

Всичкитѣ отдѣления отъ източната страна сж били заградени съ масивна скална стѣна, частитѣ на която се виждали въ купата на срутенитѣ скали.

Прѣзъ 1901 година при земетръса мѣнастирътъ отново е билъ съборенъ.

24.

На югъ отъ Червенския мѣнастиръ, въ сжщата скална стѣна, се намира една правилна правоъгълна килия (фиг. 89)—до 1,5 м. дълбока, 1,76 м. широка и 1,7 висока, сѣчена въ подножието на скалата; отъ вѣнъ килията сега е напълно отворена и въ сѣверната ѝ странична стѣна, 0,35 м. отъ тавана, е изсѣченъ само единъ хоризонталенъ улукъ (a) за полица. Въ страничнитѣ стѣни до входа има подпорни дупки за дървена стѣна.

Други улуци и правоъгълни дупки сж изсѣчени въ вѣнкашната скална стѣна надъ килията: единъ хоризонталенъ (b) и други стрѣхообразни (c); отъ това слѣдва, че килията е била допълнена отъ вѣнъ съ по-висока дървена постройка, покрита съ седлообразна стрѣха.